

Må vi være her?

Nettet strammes. Endnu kan vi svømme lidt, men friheden begrænses dag for dag på alle planer. Det er på tide, at vi svømmer mod strømmen og ud.

Værst ser det ud når vi ser i retning af EU. Mens dette skrives kæmper "Merkozy" for at få en "løsning" af krisen for euroen, der kan accepteres af alle EU-lande eller i det mindste af Euro-landene. Men en løsning betyder skærpede regler for budgetdisciplinen, med andre ord tvungne nedskæringer i de offentlige budgetter. Det betyder at befolkningen skal betale for at få rettet op på krisen, med ringere sundhed, uddannelse, pension, forsørgelse, offentlig transport og anden infrastruktur.

Standard og Poor's såkaldte kreditvurdering puster til ilden ved at true selv Frankrig og Tyskland med ringere kreditværdighed, et trin ned på skalaen anslås at betyder ekstraudgifter for Frankrig på 3 milliarder Euro.

Men hvem er det egentlig, der er i krise? Det bliver tydeligere dag for dag, at finansspekulanterne med deres udmeldinger får kurser og renter til at svinge, så deres spekulationer kan give jackpot og ser man på hvad der omsættes for, er det værdier helt ude i hampen, skyhøjt over værdierne der produceres.

Det er altså derfor de 99% skal begrænses og bespares. Der skal knokles på arbejdet, så der ikke er noget frirum tilbage. Uddannelse og arbejdsmarkedslovgivning skal gå ud på at skabe de robotter, der er brug for på arbejdsMARKEDET, til den lavest mulige pris. Kvalitet og levevilkår, sundhed og klima har kun betydning, hvis det tjener MARKEDET. Underholdning og kreativ udfoldelse har kun til formål at dæmpe protesterne. Kan det sælges er det godt, alt andet "dur ikke".

Men markedet er også forbruget og når livremmen strammes, falder forbruget og mekanismerne til berigelse forfines og spekulanterne trives.

Udviklingen af markedstænkningen har med krisen fået et ekstra skub, så det især handler om pengemarkedet. "Merkozy" er i gang med at finde en model, der kan få indsat finanskapitalen også kaldet ECB som kejseren af Europa. Det ser ud til at det bliver i form af en ny traktat og så kan Danmark vælge at stå udenfor eller om vi vil med ind i varmen. Jeg kommer til at tænke på varmen fra Holocaust-brændeovnene. Vi kommer til at rette ind og lade EU beslutte, hvad vi må og ikke må. Ikke nogen slinger i valsen, her hersker budgetdisciplinen til glæde for spekulanterne.

Vi må ud af det net, der strammes om os af den stadig snævrere Union, vi må have plads til at røre os, plads til at tage de beslutninger, der er i de 99%'s interesse.

Lige nu handler det om at rejse kravet om folkeafstemning om enhver traktatændring.